

Grammatik? tou Magistrou : syllog? attik?n onomat?n,

<https://hdl.handle.net/1874/376906>

~~Ms. 9³. I. A.~~

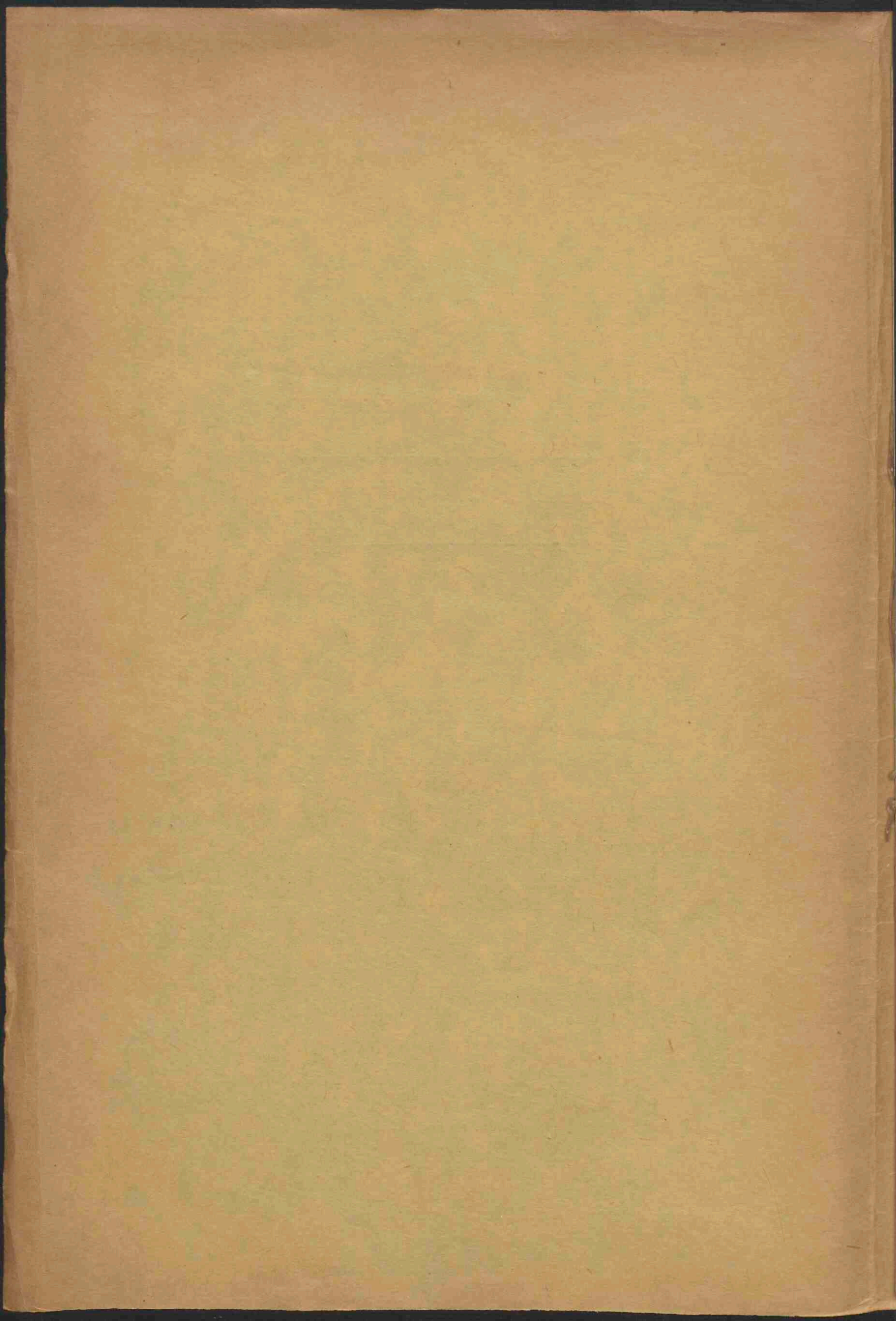
Ms 14⁽³⁾

~~(91 A)~~

(I A 9)

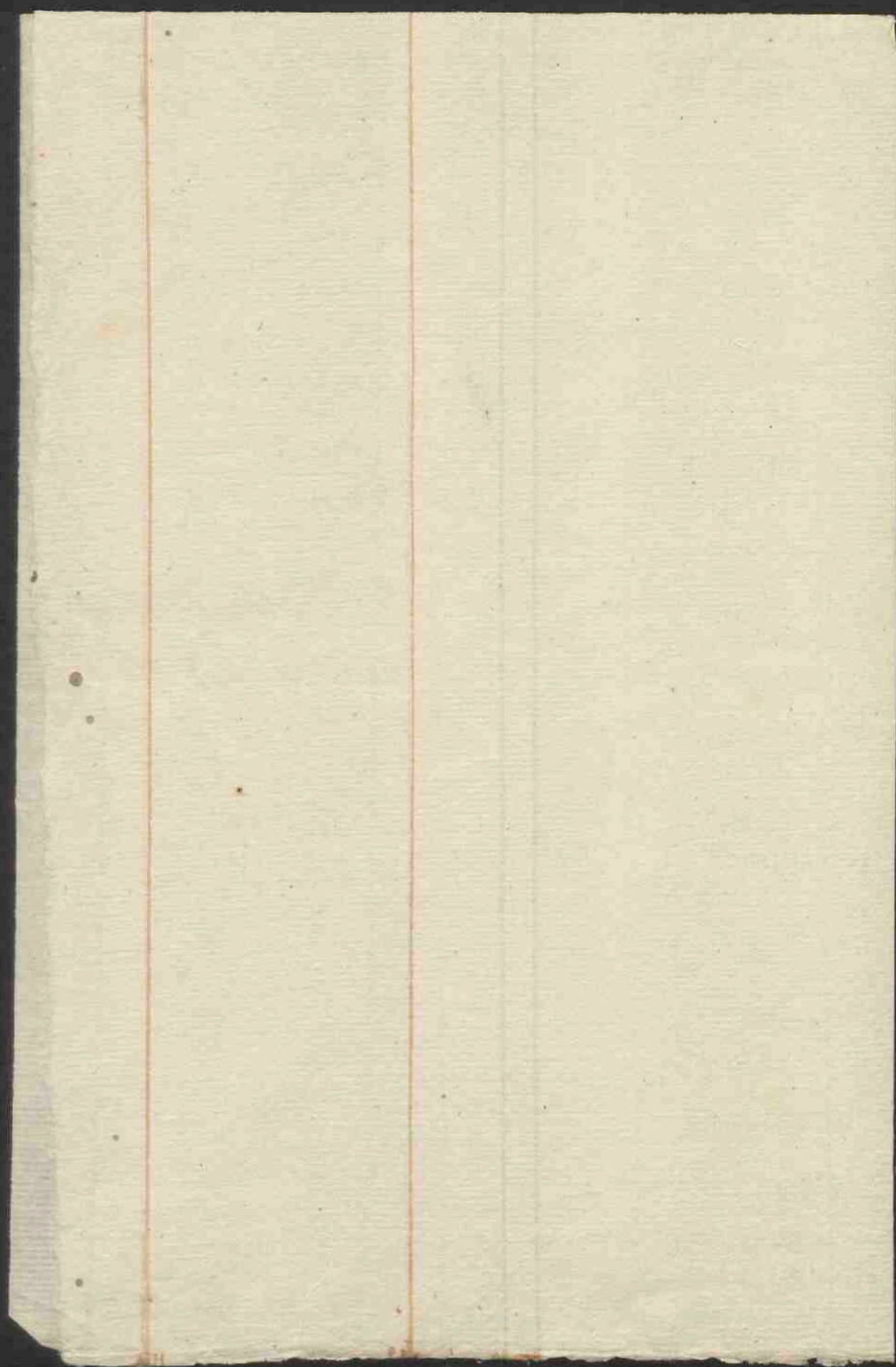
Thomas Magister.

Γραμματική...

Thomam Magistrum descriptum contuli cum ipso MS
unde desiniseram, usque ad finem pag. 16. καὶ τοῖς

11
Γραμματικὴ
τοῦ μαγίστρου :

Συλλογὴ ἀττικῶν ὀνομάτων,
συμπεφασία παρὰ τῷ σο-
φωτάτου μοναχοῦ, κυρίως
θωμά τῷ μαγίστρου.
κατὰ σοχεῖον.

ἀρχὴ τοῦ ἄλφα.

Αἰχμάλωτον ποιῶ, καὶ αἰχμάλωτος
γίνομαι, ἀττικοὶ λέγουσιν· αἰχμα- 10
λωτίζω δὲ καὶ αἰχμαλωτίζομαι, καὶ
πάντες οἱ ἀπὸ τούτων χρόνοι, ἀδόκι-
μοι παρ' αὐτοῖς. Ἀπαντικρὺ
τοῦ δέινος, καὶ καταντικρὺ, λογογρά-
φοι. Λιβάνιος ἐν τῇ εἰς τὴν νικομηδεί- 15
αν μοναχίᾳ· ἀπαντικρὺ τῆς νῦν οὐσίας.
μᾶλλον δὲ, τῆς οὐκέτι οὐσίας. ἀντικρὺ
δὲ ποικταί· ὃ δὴ ἀντὶ τοῦ ἀντικρυσ
παρὰ τισι πηθέμενον, ἀμαθές. Ἀν-
θέων, οὐκ ἀνθῶν· φιλόστρατος ἐν εἰκό- 20
στιν· ἢ γὰρ τῶν ἀνθέων ἐλευθερία.
Ἀκρατεύεσθαι μηδαμῶς εἶπης· ἀλλὰ,
οὐκ ἐγκρατεύεσθαι. Ἀυτοχειρία
καὶ αὐτουργία πράττειν λέγε· οὐκ
αὐτουργεῖν· αὐτουργός δέ· Ἀκρα- 25
τία· ἀδυνασία, καὶ ἀνοκτία, παρὰ
θουκυδίδην μόνω· ἀκρασία δέ, καὶ ἀ-
δυναμία, καὶ ἀνοία, καὶ παρ' ἐκείνω,
καὶ παρὰ τοῖς λοιποῖς. Ἀφωνία,

Γ valet
γεῖν· ita
et editus.

Editus.

Θωμά τοῦ
μαγίστρου,
κατὰ ἄλφα
βητον ὀνο-
μάτων ἀτ-
τικῶν ἐκ-
λογαί.

γ εἰς νικο-
μηδῶν

οὐκ ἐτ'

t abest

οὐκ ἀφασία . Ἀτὰρ, λογογε-
 φοι, ἀντὶ τοῦ δε· αὐτὰρ ποιηταί· οἱ
 δὲ ἀντὶ τοῦ διατοῦτο χρώμενοι τῷ
 ἀτὰρ, πάνυ εἰσὶν ἀμαθεῖς, καὶ τῶν
 5 ἑλλήνων ἄγευσοι . Ἄθυμα, κρείτ-
 τον ἢ, παίγνιον . εὐρηται δὲ παρά πλα-
 τῶνι, καὶ ἄθυματίον . Ἀκέσσης
 ἱματίου, καὶ ἀκούμενος ἱμάτια, λο-
 10 γογραφικόν . Λουκιανὸς ἐν νεκυο-
 μαντεία· μιᾶθ' ἀκούμενος τὰ σα-
 θρὰ τῶν ὑποδημάτων· ἡπότης δὲ, ποι-
 ητικώτερον . Ὀμηρος ἐν βατραχομου-
 μαχίᾳ· ὁ δ' ἡπότης μοι ἐπέση· τὸ δὲ
 15 ῥάπτης, κρινόν . καὶ ἀκέσασθαι μὲν
 τοι, καὶ ἡπήσασθαι, ἀττικοί· ἄριστο-
 φάνης ἐν δαιταλεῦσι· καὶ κόσκινον
 ἡπήσασθαι· ἄριστείδης ἐν τῇ κοινῇ
 ἀπολογία, τῶν ἱματίων τῶν ἡπημέ-
 20 νων οὐδὲν διαφέροντες· καὶ ἀκέστρα
 ἢ βελόνη· Λουκιανὸς ἐν τῷ χάρωνος
 καὶ ἔρμου διαλόγῳ· καὶ ἀκέστραν ὑ-
 περ τοῦ ἰσίου . Ἄργος ἡμέρα,
 καὶ ἄργος γυνή, κρείττον, ἢ ἄργη·
 ἄριστοφάνης ἐν νεφέλαις· οὐ μὲν ἔρω
 25 γ' ὡς ἄργος ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα· Λουκι-
 ανὸς ἐν τῷ τῆς μυίας ἐγκωμίῳ· ἄρ-
 γὸς δ' αὐτὴ καὶ ἀνετος οὕσα, τὰ ὑπὸ
 τῶν ἄλλων πονούμενα καρποῦται·
 Αἰδοῦς ἄξιος κρείττον, ἢ σεβάσιμος·
 30 Ἄχαρις ὄσμη, οὐ δυσσομία· Ἀπό-
 νικτρον, καὶ ἀπονήψασθαι· οὐ νίμμα,

† abest

† λογογραφικόν. καὶ ἀκού-
μενος ἱμάτια.

δὲ ἡπότης
 ἐπέση. οπιβο-
 μοι.
 † ἀριστείδης
 ἐκ. διαφέ-
 ροντες. καὶ
 ἀριστοφ. ἐκ.
 ἡπήσασθαι.
 καὶ ἀκέ-

δὲ

ὄσμη

οὐδὲ νίψασθαι, ὡς ὁ πολὺς λέγει.
 ἀπονίψασθαι δὲ φασὶν οἱ τεχνικοί,
 μετὰ τὸ φαγεῖν· πρὸ μέντοι τοῦ φα-
 γεῖν, ὕδωρ κατὰ χειρὸς δέξασθαι.†
 ὕδωρ τὰς τραπέζας εἰσφέρειν· ἀπονε- 5
 νίμμε† ἢ δὴ σπένδομεν, ἀριστοφάνης
 φησὶν ἐν σφικεῖν. Ἀναπεσεῖν
 βέλτιον ἐπὶ τοῦ ἀδημονῆσαι, καὶ ἀ-
 θυμῆσαι, ἢ ἐπὶ τοῦ ἀνακληθῆναι.
 Ἀρτοπόπος κάλλιος, ἢ ἀρτοποιός, καὶ 10
 σιτοποιός· λιθάγιος ἐν τῷ κατὰ ἰα-
 ρίου· ἐχθρὸς δὲ ἐχθροῖς προὔτεινεν
 ἀρτοπόπους· καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ.
 ἐπὶ τὰς τῶν ὀρέων κορυφὰς τοὺς ἀρ-
 τοπόπους ἀνήγαγε· καὶ πάλιν ἐν τῷ 15
 αὐτῷ· διὰ πάντων ἢ οἷος περ χει-
 μάρρους† ἀρτοπόπων. Ἀλεκτρι-
 ῶν, καὶ ἐπὶ Ἡλέος, λογογράφοι· τὸ
 δὲ ἀλεκτορίς, ποιητικόν, εἰ καὶ συνέ-
 στος χρῆται,† λέγει γὰρ, ἀλεκτορίδας 20
 καὶ ὡς ἀλεκτορεία· τὸ δὲ ἀλεκτωρ,
 οὐχ ἑλληνικὸν ὄλωσ. Ἄνωθεν σοι
 φίλος εἶμι, ἀλλ' οὐχ ἀνέκαθεν ἐρεῖς.
 τὸ γὰρ ἀνέκαθεν, ἐπὶ τόπου λαμβά-
 νουσιν ἄττικοί· οἷον, ἀνέκαθεν κατέξ 25
 πεσε. πλούταρχος περὶ τινος χαλκῆς
 πέλτης ἐξ οὐρανοῦ κατενεχθείσης,
 εἰς τὰς τοῦ νομά χειρας· δύναται δ'
 ἂν φησι, τῆς ἀνέκαθεν φορᾶς, πρῶ-
 τον ἐπώνυμος γερονέναι· εἰ δὲ ὑπὸ 30

† ἀριστοφά-
 νης ἐν σφικ-
 εῖν. ὕδωρ
 κατὰ χειρὸς,
 τὰς τραπέ-
 ζας ἐκ.

σπένδομεν.

δὲ

ἐν.

υ

† ἀρρένος,
καὶ ἐπὶ

† ἐν τῇ λυ-
 σάντες ἐκ
 βενδιδείου
 ἐπιστολῆς.
 γ' abest.
 - τόρια.

νομά

abest.

† ἐν τῇ δευτέ
ρα.
† ἐν τινι τῶν
ἱερῶν.

π-

Ἡροδότου φησὶ τίς καὶ ἐπὶ χρόνου λαμ
 βάνεσθαι, ἀληθῆ μὲν φησὶ· οὐ μὲν τὸ
 ὑφ' Ἡροδότου ἀπαξ εἰρήσθαι, τὸ δόκιμον
 τῆς χρήσεως αὐτῷ παρέχεται. ἵνα
 5 ἀγάγῃσιν, οὐχ ἵνα ἀξῶσι. καὶ ἀπλῶς
 εἰπεῖν, ὁ μὲν πρῶτος ἀόριστος, καὶ οἱ ἐξ
 αὐτοῦ ἀχρηστοί· ὁ δὲ δεύτερος ἀόριστος,
 καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ χρόνοι, ἐν χρήσει
 πάντες. Ἀπαραίτητον, οὐκ ἀπαρά
 10 βατον. Ἀγωγός, οἱ ὑπερον ἐπὶ τῶν
 ὀχετῶν. οἱ δὲ παλαιοί, ἐπὶ τοῦ ἠγου
 μένου ὁδὸν τινα ἐκλαμβάνουσι. θου
 κυδίδης. οὐκ εὐπορον ἦν διίεναί ἄνευ
 ἀγωγῶν, καὶ ἀρισείδης. ἐγὼ δὲ καὶ
 15 τοὺς ἀγωγοὺς αὐτοὺς ἀνέζητουν. εὐ
 ρηται δὲ τὸ ἀγωγός, καὶ ἀντὶ τοῦ
 ἐπαγωγός, καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν γενῶν
 Ἀσπίς, οὐ θυρεός. Ἀποτετέλεκα,
 καὶ ἀποτετέλεσμαι. οὐκ ἀπῆρτηκα,
 20 καὶ οὐδ' ἀπῆρτισμαι. ἀδόκιμα γὰρ ταῦτα
 τέ καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν. Ἀλήλιπται
 καὶ κατορώρυκται. οὐκ ἠλειπται, οὐ
 δὲ κατορώρυκται. ὡς ἀλλότρια ἀττικῶν
 Ἀλκαϊκὸν ἄσμα, οὐκ ἀλκαϊκόν. ὡς
 25 καὶ τροχαϊκόν, οὐ τροχαϊκόν. Ἀρ
 τύομαι, οὐκ ἀρτύω. Ἀλιεύομαι,
 οὐχ ἀλιεύω, εἰ καὶ λουκιανὸς ἀπαξ
 ἐχρήσατο. Αἰκίζομαι ὑπὸ σοῦ,
 καὶ αἰκίζομαί σε. τὸ δὲ αἰκίζω, ποι
 30 ητικώτερον. Ἀκούομαι κάλ-

ay ms.
et edit.

λιον, ἢ ἀκροάματα · ἀκρόασις δέ, οὐκ
 ἀκουσις · κοινὸν γάρ. Αἰποφοιτήσο-
 μαί κάλλιον, ἢ ἀποφοιτήσω. ἀπο-
 λαύσομαι, ἢ ἀπολαύσω. ἀγνοήσο-
 μαί, ἢ ἀγνοήσω · καὶ ἄξομαι, ἢ ἄξω. 5
 ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐ-
 χόντων μέσους μέλλοντας. Ἀνά-
 θεμα, οὐκ ἀνάθεμα, εἰ καὶ φιλό-
 στρατος, ἀνάθεμα τῆς σμυρναίων ἀ-
 γορᾶς. Ἀφανίζεται, ἀντὶ τοῦ ἀφανί- 10
 πόχου καὶ φθείρεται παντελῶς.
 ἀφανίζεται, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφανῆς ἐ-
 πί καιρὸν γίνεται. Φιλόστρατος ἐν εἰ-
 κίοσιν · οὐχ ὡς ἀπόχουιντο · ἀλλ' ὡς
 ἀφανισθεῖεν εἰς μίαν ἡμέραν. καὶ 15
 ἀφανίζει τίς τὸδε, καὶ ἐπὶ τῶν δύο
 τούτων σημαυνομένων. Ἀπεισιν
 ἀπτιχοί, οὐκ ἀπελεύσεται · καὶ ἀπῆν
 οὐκ ἀπῆμην · κοινὸν γάρ. Ἀλλὰς,
 οὐκ ἀλλάντιον · ἐστὶ δὲ εἶδος ἐντέρου 20
 ἐσκευασμένου · ὄφεν καὶ ἀλλαντοπώ-
 λης · ἀριστοφάνης · ἦρα φαγεῖν ἀλλαν-
 τας ἐξαπατουρίων. ἀπατούρια δέ,
 εὐρτη ἢν δημοτελής, ἀγομένη παρ' ἀ-
 θηναίοις. Ἀποσκοποῦμαι κάλλι- 25
 ον, ἢ ἀποσκοπῶ. Ἄωρι νυκτῶν,
 οὐκ ἄωρία · λουκιανὸς ἐν τῷ δι-
 μοσθένους ἐγκωμίῳ · ἄωρι τῶν νυ-
 κτῶν ἐξανασάς. Ἀλμάδες ἐλαῖ-
 αι, οὐ κολυμβάδες. Οἱ ἄλες καὶ 30

τ λέγει. Ἀπ-
 εισιν ἐκ γάρ.
 Αφανίς.

† τῶν

ἡσὶ desunt
 in MS.

-ος,

abest

Αλοία
αλώη.

δίων,

†, ουχ

† αναβαί-
νειν

abest.

† αφρόνιος
έν τοίς προ-
γυμνάσμα-
σιν.

άλο-

δέ

† άθρους δέ ο
μή θόρυβον
ποιών, δοκι-
μον. λουκι-
ανός έν δευτέρω τών άληθινών . ου βοή σύμμιχτος έφερετο άθρους.

τούς ^{εδ.}άλας δει λέγειν, ου το άλας .
 Αλοάσω, ουχ αλοκόσω . Αλλοίη .
 άττικοί, ουχ αλλώη . Αναβα-
 σμός, ουχ αναβαθμός . συνέσιος έν
 5 τώ δίωι, ή περί τής χει' αυτον δι-
 αγωγής . έπειτα μέντοι† αναβασμώ
 χερίση ; άρισειδης έν πέμπτω τών
 ιερών . και έδει† αναβασμούς τινας
 προς το ιερον . Απέκτονα κάλλι-
 10 ον, ή απέκτεινα . απέκτανον δέ, άδο-
 κημον πάντη . Ανοίγνυμι κάλλιον,
 ή ανοίγω . και αναπεμπάζομαι, το
 αναλογίζομαι, ή αναπεμπάζω . συν-
 έσιος έν τώ περι βασιλείας . ανα-
 15 πέμπασαι τον πατέρα . Ανεβα-
 λόμεν, ουχ υπερεθέμεν . άρισειδης
 έν θμισοκλεί . εις την υσεραϊαν ως
 εοικεν ανεβάλου . Ανεβαλόμεν
 επί μέλους κάλλιον, ή ήσα . ως το
 20 αφρόνιου εκ των προγυμνασμάτων .
 οι μέν τέτιγες μουσικήν ανεβάλλου
 το σύντονον . ώσαύτως και ανεβαλό-
 μεν χιτώνα, ή ενεδύθην . Αοικη-
 τον, το μη οικούμενον . αοικον δέ, το
 25 μη οικόουν . άρισειδης έν τώ παναθηνα-
 ικώ . ου γάρ εστιν έθνος, ο τής δε τής
 πόλεως απείρατον εστιν, ουδ' αοικον
 επί καιρόν . Αξιω, το αξιον κρίνω,
 ου καταξιω . Αθρός άττικοί, ουχ
 30 άθρους . † και αντίξος, ουχ αντίξους .
 Αναψυχήνας και αναψυχθήνας . ουχ

7 ἀναψυγῆναι, οὐδ' ἀναψύξαι. Ἀνα-
πετώ ἀντί τοῦ ἀναπετάσω ἄττικοί.
τὸ δὲ ἀναπετάσω, ἀπλῶς ἔχηντες.
Ἀντίγραφα κάλλιον, ἢ ἀντίγραφον.
λιβάνιος ἐν ἐπιστολῇ. ἐμοὶ μὲν συν- 5
αιροῦντα ἡκεῖ τὰ τῆς ἐπιστολῆς ἀν-
τίγραφα. Ἀσβολος καὶ αἶθα-
λος οἱ δοκιμώτατοι. οὐκ ἀσβόλη
οὐδὲ αἶθαλη. Ἀπέδομεν ἄττικοί,
οὐκ ἀπεδώκαμεν. Ἀπολλύς, οὐκ 10
ἀπολλύων. Ἀσελγής, ἐπὶ ἀρσενι-
κοῦ. ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ, οὐκέτι. Ἀμυ-
γδάλα, ἐπὶ τῶν καρπῶν, οὐκ ἀμύ-
γδαλα. ἀμυγδαλαῖ δὲ, τὰ δένδρα.
Ἄλλοσι. ἄλλοθεν. ἄλλοσε, δοκιμώτε- 15
ρα. ἢ ἀλλαχόσι. ἀλλαχόθεν. ἀλλαχό-
σε. Αὐξην, καὶ ἀνήην, ἄττικοί,
οὐκ αὐξήσιν, οὐδὲ ἀνήσιν. ἀριστείδης
ἐν τῷ αἰγυπτίῳ. ἀλλ' ἐν αὐξῇ, καὶ
φθίσει ρέων ὁμαλῶς. ἐπὶ δὲ πληθυν- 20
τικοῦ, αὐξήσεις, ἀνήσεις. Ἀπκλά-
λαξεν ὁ δεῖνα τῶν χακῶν κάλλιον
λέγειν, ἢ ἀπκλάγη. καὶ ἀπαλλαξεί-
οντες, ἢ ἀπαλλάξειν μέλλοντες. Θου-
κυδίδης ἀπαλλαξείοντες δὲ τοῦ μηδι- 25
κοῦ πολέμου. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τοῦ
γελασεῖοντες. καὶ τῶν ὁμοίων. καὶ
ἀπαλλάττω τὸν δεῖνα μέμφεως, ἢ τοὶ
ἐλευθερῶ. καὶ ἀπαλλάττω, τὸ ἀπάγω
καὶ ἀφίστημι. ἀριστείδης ἐν τῷ πρὸς 30

τοῦν

ἡχοι,

ρε-

αι

ἡλα-

λ

ι καί

ε- male!

τους ἀθηναίους ὑπὲρ τῆς πρὸς τοὺς
 λακεδαιμονίους εἰρήνης· ὅτε παυσανί-
 αυμέν ἀπαλαξάντων ὑμᾶς δ' ἐλομέ-
 νων, συνεχώρησαν αὐτοί. καὶ ἐν τῷ
 5 πρὸς θηβαίους περὶ τῆς συμμαχίας
 πρώτῳ· λακεδαιμονίους ὑποσπόν-
 δους ἀπηλλάξαμεν. Ἄρουν ἀτ-
 τικοί, οὐκ ἀροτρίαν. Ἄνοργος,
 οὐκ ἀνόργητος. Ἀλιεῖς, οὐκ ἀλι-
 10 εὐεῖς. Ἀπείρατος κάλλιον, ἢ ἀ-
 πείρος. καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν γενῶν.
 ἀρισείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ· ὡς
 προεχτέθειται ὁ τῆς πόλεως ἀπείρα-
 τόν ἐστιν. Ἀνθρωπεῖα φύσις, οὐκ
 15 ἀνθρωπίνη. Ἀδολέσχης, οὐκ ἀδό-
 λεσχος. Ἀμβλυωπεῖν, μὴ εἶπης.
 ἀμβλυώττειν δέ. Ἀθίναζε κάλλι-
 ον, ἢ εἰς ἀθήνας. ἀθήνηθεν, οὐκ
 ἐξ ἀθηνῶν. ἀθήνησιν, οὐκ ἐν ἀ-
 20 θήναις. † Ἀπειπάμην καὶ ἀπείπον
 Ἀνυπόδετος οὐκ ἐρεῖς· ἀνυπόδητος
 δέ. Ἀποκτιννύναι βέλτιον, ἢ ἀπο-
 κτιννύειν. Ἀνίσω, ἀττικοί, οὐκ
 ἀνίσασο. λιβάνιος ἐν μελέτῃ, τῆ
 25 ἔχων τὴν γυναῖκα καὶ ὦν ὑπὸ πα-
 τρὶ· ἀνίσω φησὶν ὡ κακὸς δαίμων.
 Ἀχθέσομαι κάλλιον, ἢ ἀχθεθήσο-
 μαι· ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τοῦ ἀχθε-
 σόμενος. Ἀχναπτον, οὐκ ἀχνα-
 30 φον· ὡς περ καὶ κναφεύς, οὐ γνα-

αν μεη
ωι.

abest.
 κ-
 -ων
 Αλιεῖς
 ὅ τῆς εὐ.
 † καὶ ἀπει-
 πάμην, ἢ
 ἀπείπον.
 -δυ-
 -τει-
 -τει-
 -ρη-

φεύς . συνέσιος ἐν ἐπισολῇ τῇ, ὡς περ
 ἄλλοτε πολλάκις . ἢν οἱ κναφεῖς ἐπί
 τοῖς ἱματίοις τοῖς πιναροῖς . καὶ πάλιν
 ἐν τῇ αὐτῇ . τί ἂν εἴη πάσχειν αὐτὰ
 λακτιζόμενα καὶ νιτρούμενα , καὶ 5
 πάντα τρόπον κναπτόμενα . Ἀπόλ-
 λω ἀττικοὶ , οὐκ ἀπόλλωνα . ἀρισεΐ-
 δης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ . καὶ τὸν
 πρώον πατρώον ἀπόλλω τῇ πόλει . Ἄχρη
 καὶ μέχρι, θουκυδίδης αἰεὶ λέγει . 10
 οὐ μόνον ἐπαγομένου συμφώνου, ἀχ-
 λά καὶ φωνήεντος . οἱ δ' ἄλλοι, ἐπα-
 γομένου μόνον φωνήεντος, † οἶον, ἄ-
 χρης οὐ, καὶ ἄχρη οὐ . Ἀσαφίς
 καὶ σαφίς . Ἀρύτομαι κάλλιον, 15
 ἢ ἀρύομαι . ἀρισεΐδης ἐν τῷ εἰς τὸ
 φρέαρ τοῦ ἀσκληπιοῦ . μᾶλλον ἄ-
 κμητὰς εἶναι δεῖ, τοὺς ἀρυτομένους
 καὶ κενούοντας . καὶ ἀρμόττω, ἢ
 ἀρμόζω . Ἀποδρας, οὐκ ἀποδρά- 20
 σασ . ὡσαύτως καὶ ἀπέδραν . καὶ
 ἐπὶ πρώτου τῶν ἐνικῶν , καὶ ἐπὶ
 τρίτου τῶν πληθυντικῶν , οὐκ ἀ-
 πέδρων . σοφοκλῆς ἐν αἰάντι .
 ἀλλ' ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸν ὄμμ' ἀπέ- 25
 δραν . Ἀνέσκησα τείχος, ἢ ἀνήγει-
 ρα, καὶ ἀνωχοδόμησα . καὶ ἀνέ-
 σκησα δῆμον . ἢ ἤ, ἀνάστατον ἐποίησα .
 ἀρισεΐδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ .

οἶει

† καὶ μετὰ
 τοῦ 5 καὶ
 χωρὶς τοῦ
 5 γράφου-
 σιν .
 ἢ καὶ Ἀσα-
 φίς, οὐ σα-
 φίς .
 μάλα

abest

ε-

valet ἢ
 γου, ut
 etiam editis

τούτο.
abest

abest.
† και Απο-
δειλιώ, η
δειλιώ. Α-
φετηρία εκ
† τούτο.

- 10ν.
† Εστ δε
και το,

δε

Αχι-
ητοι
Αχι-

αχι-

σκιωναίους μὲν ἀνέστησαν. και ἀνέ-
 σησα τον δεινα ἐπὶ ἔργον. και ἀνέ-
 σην ἐγὼ ἐπὶ τούτω. οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ
 ὑπνου τὸ ἀνέστην και τὸ ἀνέστησα λέ-
 5 γοντες, ἀμαρτάνουσι. δεῖ γὰρ ἔξή-
 γειρα, και ἔξηγέρθη λέγειν.
 Απομάχομαι, δοκιμώτερον λέγειν,
 ἢ μάχομαι. και ἀποκνῶ, ἢ σκνῶ. † Α
 Αφετηρία και βαλβίς, οὐχ ὑσπλη-
 10 ποιητικὸν γάρ. Αμφορεύς λέγει, ^{etiam edictus.} ἢ
 μὴ σάμνος. μὴ δὲ μετρητῆς, εἰ και
 τινες. Αμφίετες, οὐ κατ' ἔτος.
 ἔστι δὲ, ἀντὶ τοῦ, κατένιαυτόν. ὡς-
 αὐτως και ἀμφημερινόν, οὐ κατ' ἡ-
 15 μερινόν. Αθλιος κάλλιον, ἢ ἀ-
 τυχῆς. τὸ δὲ ἀτυχῆς ἐπαίνων ἀντὶ
 τοῦ ἀμέτοχος, κάλλισον. ὡσαύτως
 και τὸ, εὐτυχῆς ἐπαίνων. † Αδω-
 20 ρότατος χρημάτων ^{cu editus quodam} κρείττον, ἢ
 ἀδωρότατος μόνον. θουχυδίδης
 ἐν τῇ δευτέρᾳ. χρημάτων τε δια-
 φανῶς ἀδωρότατος γενόμενος.
 Αποσχεδιάζω. αὐτοσχεδιάζω. και
 σχεδιάζω. Αχκισμός, τὸ λεγό-
 25 μενον ἰδίωμα. ἢ ἢ ἢ προσποιήσις. ἢ γουν
 και ἀκίζομαι, τὸ προσποιῶμαι.
 λιβάγιος ἐν ἐπισολῇ. εἰ και τινα
 ἀχκισμὸν ἐμοὶ φέροι. συνέσιος ἐν
 ἐπισολῇ, τῇ ὀδυσσεὺς ἔπειθε τὸν

ἀφετη-
ρία ἀρχ.
θύρα τοῦ
ἱεροῦ.
μου. ἀφε-
τηρία δὲ
ὄργανα
τὰ πολι-
ορχητικά.

ἀμφίε-
τες ἀπ-
quatim.

scilicet
κρείττων

ἢ γουν

11 πολύφημον· σὺ δὲ ἀκκιῆ καὶ κατ-
ειρωνεύσει. Ἀμηνέπη κάλλιον, ἢ
ἀμωσγέπιος. δῆλοι δὲ, τὸ καθ' ἑνά-
τινα τρόπον· ἀμωσ γὰρ, τὸ τίς κα-
τὰ γλώσσαν. ὅθεν καὶ τὸ οὐδαμῶς
Ἀγώγιμα κάλλιον, ἢ φορτία. εἰσὶ
δὲ ἀγώγιμα, οὐ μόνον τὰ φορτία·
ἀλλὰ καὶ τὰ ἀπλῶς κομιζόμενα.
συνέσιος ἐν τῇ αὐτῇ ἐπισολῇ.
πολλαῖς ἰυγί γενομένην ἀγώγιμον¹⁰
καὶ πάλιν ἐν ἐπισολῇ· καὶ τοῦτο τί-
να τὰ ἀπὸ πτολεμαίδος ἀγώγιμα.
Ἀποφθάρηθί μου λέγουσιν ἀττι-
κοί, οὐκ ἀπαλλάγηθί μου. δῆλοι
δὲ, τὸ μετὰ φθορᾶς ἀπόσθη. Ἀπκίς
γορευμέναί ἡμέραι, οὐκ ἐρεῖς· ἀλλ'
ἀποφράδες μόνον. εὕρηται δὲ καὶ
ἐπὶ ἀρσενικοῦ παρὰ συνεσίῳ ἐν
ἐπισολῇ, ἀποφράς ἀνθρώπος· ἦ-
τοι ἀποτρόπαιος καὶ ἀπκγορευμέ-²⁰
νος. Ἀργυραμοιβός, οὐ κολυμβι-
σῆς. δῆλοι δὲ τὸν ἰδιωτικῶς λεγο-
μενον, καταλλάχτην. ὃν καὶ ἀργυ-
ρογνώμονα λέγουσιν· ἢ τὸν τὸ
ἀργύριον συνιέντα καὶ δοκιμάζον·²⁵
τα· λιβάριος ἐν τῇ μελέτῃ, τῇ πε-
ρὶ τῆς λάλου γυναικός· τοὺς ἀργυ-
ρογνώμονας συκοφαντεῖσθαι λέ-
γουσιν. Ἄνω, ὡσαύτως καὶ κά-
τω· ἔξω· πόρρω· δεῦρο· ὦδε· τῆδε·³⁰

ἀκκιῆ

καὶ

-τοῦ

ἰυγί

absunt.

-θί μου.

ἀλλὰ

καὶ ὅσα τοιαῦτα, ποτέ μὲν ἐπὶ σά-
 σεως τίθεται. ποτέ δὲ ἐπὶ κινήσε-
 ως. ἔτι δὲ καὶ τὸ ἐνταῦθα. οἶον,
 ἐνταῦθα διάγω. καὶ ἐνταῦθα ἀ-
 5 φικόμην. τὸ δὲ αὐτόθι, αἰεὶ ἐπὶ
 σάσεως. Ἀνεϊμένον, τὸ ἀπολελυ-
 μένον, καὶ ἐλεύθερον. καὶ ἀνειμέ-
 νον, τὸ ἀγατεθειμένον. ἀρισείδης
 ἐν τῷ παναθηναϊκῷ. ἀλλὰ καὶ δῆ-
 10 λος ἀνεῖται τοῖς θεοῖς. Ἀλφίτο-
 πώλης μὴ εἴπης. ἀλλ' ἀλφίταμοι-
 βός. ἀρισοφάνης ἐν νεφέλαις. ὑπ'
 ἀλφίταμοιβοῦ παρεκόπην διχινίκα.
 Ἀλουργόν, οὐ πορφυροῦν. λιβάρι-
 15 ος ἐν τῷ ὑπατικῷ. ἐν θρόνοις βασι-
 λικοῖς, ἢ τοῖς ἀλουργοῖς ἐσθήμα-
 σιν. Ἀξιώτερον εἴποις, οὐ κλείονος
 τιμῆς ἄξιον. κοινότερον γάρ. οὐδὲ
 ἐυνώτερον. ἔστι δὲ καὶ ἀξιώτερον
 20 τὸ δικαιότερον. ὅπερ ἔστι κρείττον,
 τοῦ δικαιότερου. Ἰσέον δὲ ὅτι
 ἐπὶ τῆς αὐτῆς σημασίας, ~~καὶ~~ τὰ
 ἀπλά καὶ ἀμφω δοχίμα. οἶον, ἀ-
 ξίος ἐγκωμίων, καὶ δίκαιος ἐγκω-
 25 μίων. Ἀυτοδικεῖν λέγε, μὴ ἀυ-
 θεντεῖν. κοινότερον γάρ. Ἀφυπ-
 νίζω καὶ διυπνίζω, οὐκ ἐξυπνίζω.
 Ἀγχει κάλλιον, ἢ πνίγει. Ἀναρι-
 χᾶται, ἀπτικόν. δηλοῖ δὲ, τὸ ταῖς
 30 βαχεροῖ καὶ τοῖς ποσὶν ἀντεχόμενον,

τιθέμε-

ἀλλὰ

χοι-

ης,

-ότερον.

οὐκ

ἰ

ἀναβαίνειν. γράφεται δὲ δι' ἑνὸς ρ.
 Ἀνακραγεῖν κάλιον, καὶ ἐγκρα-
 γεῖν, ἢ ἀναφωνῆσαι. συνέσιος ἐν
 ἐπισολῇ, τῇ μεδάπιδά μεγάλην
 τῶν αἰγυπτίων. καὶ τούτου πόρ- 5
 ρωθεν ἐκτραγών. Ἀπάτη καὶ ἐξ-
 ἀπάτη. καὶ ἀπατῶ, καὶ ἐξαπατῶ.
 Ἀθλοθέτης κρείττον, ἢ ἀγωνοθέ-
 της. Ἀναθεῖναι τὸν φόρτον, οὐκ
 ἐπιθεῖναι. ἀρισείδης ἐν τετάρτῳ 10
 τῶν ἱερῶν. μὴ χρῖ νόμῳ τὴν ἀρ-
 χὴν ἀνατιθέντος. καὶ ἀναθεῖναι,
 ἀντί τοῦ ἀφιερῶσαι. ὁ αὐτὸς ἐν
 τῷ αὐτῷ. ἐδόκει χρῆναι, ἀναθεῖ-
 ναι τρίποδα ἀργυροῦν. Ἀνιμᾶν 15
 λέγει ἐπὶ ὑγροῦ, μὴ ἀνέλχειν. Ἀν-
 θοσμίας οἶνος, οὐκ εὐσομος. Ἀνε-
 μιάϊον, οὐκ ὑπνέμιον. Τὸ ¹²⁹ ἄττα
 ἀντί τοῦ ἄτινα, ἐν ἀρχῇ κώλου
 μόνον εὔρηται. προυπάρχοντος τοῦ 20
 ὀνόματος ἐν τῷ πρό αὐτοῦ κώλῳ.
 ἐφ' ᾧ ὀνόματι τούτο ἐπιφέρομεν.
 οἶον, πάντα ποιῶ ἄττα ἀν βούλω-
 μαί. τὸ δὲ ἄττα ἀντί τοῦ τινα,
 καὶ προηγείται τοῦ ὀνόματος ἀπαξ 25
 ἐν τῷ αὐτῷ κώλῳ. καὶ ἔπεται ἀ-
 εῖ. ἔπεται μὲν, ὡς τὸ ἕτεράττα.
 καὶ πόσαττα. προηγείται δὲ, ὡς ἔ-
 χει τὸ τοῦ πλάτωνος ἐν τῷ φαίδωνι.
 ἦν γὰρ δὴ ἄττα τοιαῦδε. ἀντί τοῦ, 30

abest.

-η

τούτου

ἐγκ-

ἐπι-

ἢ

λέγεται

οἶ

α

14
τοιαῦτά τινα. Ἀμφιγνοῶ, κάλλιον,
ἢ ἀμφιβάλλω. πλάτων ἐν γορ-
γία· ἀμφιγνοῶ μὲν τοι ὦ πῶλε,
ἔφ' ἐκάστου ὧν λέγεις. Ἀφηλι-
5 ^{ed.} κειτέρα οὐ πρεσβύτερα. εὔρηται
δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ νεωτέρα. ^{ed.} πλὴν οὐ
παρὰ τοῖς δοκίμοις. καὶ ἀφῆλιξ,
καὶ ἔξω τῆς ἡλικίας ὁ γέρον. οὐ
πρεσβύτερος. ἀριστείδης ἐν τῷ πα-
10 ναθηναϊκῷ· παῖδας τε καὶ γυναι-
κας, καὶ τοὺς ἔξω τῆς ἡλικίας. †
Ἀπριξ ἐλάβετο λέγε· ἀλλὰ μὴ ἀμ-
φοτέραις χερσὶ, καὶ δίολου. Ἀφρον-
τισεῖν, καὶ ἀφροντίτως ἔχειν, οἱ δο-
15 κιμοὶ. οὐκ ἀμεριμενεῖν. οὐδ' ἀμερί-
μνος ἔχειν. Ἀπεριμερίμνος δὲ
ἀντὶ τοῦ ἀσκόπως παρ' ἀρισοφάνει
ἐν νεφέλαις· ἀπεριμερίμνος τὴν
θύραν λελάκτικας. Ἀτενές ἦθος
20 λέγειν κάλλιον, ἢ σκληρόν, καὶ ἀ-
καμπές. πλούταρχος· ἀτενοῦς ἦ-
θους τοῦτ' ἐγώ γε τίθεμαι. † καὶ ἀτε-
νοῦς, ἀντὶ τοῦ ἀτρέπτως καὶ δίολου.
λουκιανὸς ἐν τῷ δις κατηγορού-
25 μενος· ἐπεὶ ἐδόκει μοι ἀμαθὴς εἶναι,
καὶ ἀτενές ὄραν εἰς ἐμέ. Ἀπαναι-
σχυντῶ, καὶ ἀπαναιδέσμαι ἀπτι-
κοί, οὐ χωρὶς τῆς προθέσεως. Ἀνα-
δάσασθαι, οὐκ ἀναμερίσασθαι· καὶ
30 ἀναδασμός, οὐ μερισμός. Ἀλεῖν,
οὐκ ἀλίθειν· ἀρισοφάνης ἐν νεφέ-

δοθ
δευα ed.

ἀμ-

δὲ

† Ἀπειρηται
κάλλιον, ἢ
ἀπηνόρευ-
ται.

εἶδους

† καὶ ἀτε-
νές
Λ ἐπίρρημα
τα,

λαις· ὡς περὶ κάχρυς γυναικ' ἀλοῦ-
 σαν. Ἄναλέγομαι καὶ ἐκλέγομαι.
 πλάτων ἐν γοργία· οὐκ εἰκὴ ἐκλε-
 γόμενος προσφέρεις. καὶ ἐκλέγομαι
 ἄρισείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ· οἱ- 5
 μαί μὲν οὖν εἰ καὶ ταῦτα μόνον ἐκ-
 λέξας ἐπεπαύμην. ὡσαύτως καὶ
 ἀπολέγω. Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ·
 καὶ ἄλλας παρθένους ἀπολέξας ἀν-
 δρῶν τῶν πρώτων· καὶ ἐπιλέγομαι, 10
 τὸ αὐτὸ· καὶ τὸ ἀναγινώσκω· λου-
 κριανός ἐν τῷ φιλοψευδῆ· ἢ ἀπιστῶν·
 ἐπιλεγόμενος τῶν τεθνηξομένων τὰ
 ὀνόματα· ἀναλέγων δὲ θουκυδίδης
 μόνον φησὶν, ἀντὶ τοῦ ἀπαγορεύων. 15
 Ἀφίσαμαι τῷ δέϊνι, τοῦδε κάλλιον,
 ἢ παραχωρῶ· ὅθεν ὡς περ λέγεις το-
 σοῦτον αὐτῷ τὸ συγκεχωρηκὸς ἐν
 ἅπασιν, οὕτω λέγε· τοσοῦτον αὐτῷ,
 τὸ παρά πάντων ἀφεςηκὸς ἐν ἅπα- 20
 σιν· ἄρσενά οὐ λέγουσιν οἱ κυρί-
 ως ἀττικοί· ἀλλ' ἄρρενα· ἀνείλεν
 ἀντὶ τοῦ ἐφόνευσε, καὶ λογογρά-
 φοι καὶ ποιηταί· ἀντὶ δὲ τοῦ ἔλαβε,
 ποιηταί μόνον· καὶ θουκυδίδης ἀπαξ· 25
 σοφοκλῆς ἐν αἴαντι· δύο δ' ἀργίπο-
 δας χριουὸς ἀνελῶν, τοῦ μὲν κεφα-
 λὴν καὶ γλώσσαν ἀκρὰν ρίπτει θε-
 ρίσας· θουκυδίδης ἐν τῇ α', τῶν
 τεθνεώτων, τὰ ὅσα ἀνελόντες ἐξ- 30

† καί

εἰ. ἐκλέ-
γω δέ,

λ δε'

ος

† παρα'
πάντων

έβαλον . ανέιλόμην δε αντί του ανέ-
 λαβον, λογογράφοι . ως το ανέλο-
 μενος τα χρήματα . πάλιν ανέιλε
 και αντί του έξέβαλεν . ως το ανέι-
 5 λε πάσαν αίτιαν . και επί του έμαν-
 τεύσατο . λιβάνιος έν τω πρεσβευ-
 τικω προς άχιλλέα . ο δε ανέιχε πα-
 ρά τω τρώσαντι , και την ίασιν
 ζητεί . ώσαύτως και άναϊρω , ου μό-
 10 νον το φονεύω . άλλα και το μαν-
 τεύομαι . πλατων έν πολιτείαις .
 τότε δειν ποιείν , εάν και η πυθια
 συναναϊρη . και αναϊρούμαι , ου μόνον
 το φονεύομαι , άλλα και το αναλαμ-
 15 βάνω , και το ανέλω . ως το , και
 αναϊρείται τον βαμον βαρυ σενάξας .
 και το , πάντας εις έπαινον άνήρηται .
 και αναϊρούμαι το ,μαντείαν δεχο-
 20 μαι . άρισειδης . πως ουκ εύλογον
 εκ προχείρου παρα θεω κριτη σοφω-
 τατον άνηρησθαι . ητοι μεμαντευ-
 σθαι . Αμαθως , ου μόνον αντί του
 ανοήτως , άλλα και αντί του ανεξε-
 25 τάτως . άρισειδης . αμαθως εισάπαξ
 υποχωρείν τοις πρεσβυτέροις . † Αλκί-
 θεω και αλκθίζω . ήρόδοτος έν τη
 πρώτη . ίππεύειν και τοξεύειν , και
 αλκθίζεσθαι . † Ατρεμω , και ατρεμί-
 30 ζω . άρισειδης έν τω παναθηναϊκω .
 έξηγεν ατρεμιζούση ψυχη , και τοις ττη

ολω scrib.
 αληθεναι.
 ut et ed.

λεν, α

ειν.

έν τινι των πολιτειων.

τ και

τ και

Ἄπτος· ὁ ἀπροπέλαστος· παρὰ
 τὸ ἄπτω, ἄπτος καὶ ἄαπτος· δι-
 ον τὸ ἄγαν ἀπτόμενον· ἢ οὐ κἀν-
 τις ἀψαίτο, ἵνα ἢ ἀπρόσιτος·
 ἄατος· ἀνευ βλάβης ἢ καὶ ὁ
 χαλεπὸς καὶ ὁ βλαβερός· ἐπιτά-
 σει τοῦ ἄλφα· οὕτω μεθόδιος· ἢ
 παρὰ τὸ ἄω τὸ βλάπτω· ἄσω
 ἄτος καὶ ἄατος· ἀβυκτον μέ-
 λον ἀβλαβές· ἀαγές· ἀθραυ-
 στον· ἄτω γὰρ τὸ κλω, ἀγής
 καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικῶν ἄλ-
 φα, ἀαγής· καὶ τὸ οὐδέτερον· ἀ-
 αγές· ἀσάικην ἀβλάβην ἄα-
 γας ἐβλαψας·

Ἀβραῖς ὁ πατήρ· ἀβλήτα· μὴ
 βεβλημένον· ἀβρολις ὄνος· ὁ μὴ
 δεῖτω βεβληκῶς ὀδόντα, ἐξ οὐ-
 γνωρίζεται ἢ κλικία τοῦ ζώου
 ἀβρόμιος· χωρὶς οἴνου ἄσινος·
 βρόμος γὰρ ὁ δίνουσος· ὁ καὶ
 ἔφερος τοῦ οἴνου κατὰ ἑλλήνας
 ἀβρομος· θορυρώδης· ἀπὸ τοῦ ἄ
 ἐπιτατικῶν μορίου καὶ τοῦ βρέ-
 μα· τὸ ἠχῶ· ἀβροτήμων· ὁ ἀμαρ-
 τωλός· ἀβέρραλος ὁ ἀκατά-
 στατος· ἀβρακίμων· μωρός ἀ-
 λαλος· ἀβιος· ὁ μὴ ἔχων βίον· ἢ
 ὁ μὴ ἔχων τόξον· βιος γὰρ τὸ
 τόξον· ἀβέλτερος· ἀνόκτος· ὁ τὸ

βέλτιον μὴ γινώσκων. ἀβροδί-
αιτος. τρυφικῆς. ἀβραῖρ. τὸ λεπ-
τοῦ. ἀδερῆτης. ἀνεμος οὕτω κα-
λούμενος. ἀβραξ. κυρίως ὁ μὴ ἐ-
χων βᾶσιν. ἀβρακούμ. πατήρ
ἐτέρσεως. τὸ μὲν γὰρ ἀββά,
σῆ πατήρ. τὸ δὲ κούμ, ἐγερωσι.
αἱς ἐν τῷ θείῳ ἐστὶ παρηθα-
κούμ, ἢ γούμ ἢ πᾶσις ἐγείρου. ἀ-
βαντίος. δόμος ὁ τοῦ ἀβαντος
καὶ ἀβαντιάδης. ἀβραπτος. ἀ-
στομώτατος καὶ ἀβραπτότα-
τος. ἀβραρις. σκυθῆς σεύθου υἱός
συνεγράψατο δὲ χρησμούς τοὺς
καλούμενους σκυθίνους. καὶ γὰρ
μον ἔυρον τοῦ ποταμοῦ καὶ κα-
θαρμούς καὶ θεογονίας. ἀβας. σο-
φιστικῆς ἱστορικῆς ὑπομνήματα
τέχνην ῥητορικὴν καταλιπὼν.
ἀβασκαῖος. ἀψεύδης ἀνεπίφθο-
νος. ὁ δὲ μάρτυς. ἀβασκαῖος γί-
νεται πρὸς κείραρα τῶν ἀν-
τιπάτρου κατορθωμάτων. ἀβ-
αίου. ὄνομα κύριον. ἀβέβαιος.
ὁ μὴ πάγιος ἀβέλτερο κόκκυξ.
ὁ κενός. καὶ ἀβέλτερος. βέλτε-
ρος ~~καὶ~~ ὁ φρόνιμος ἀβῆς. ὁ
ἀσύνετος ἀβία. καὶ ἀβιάθαρ.
ὀνόματα κυρία. ἀβιασίνος. ἀ-
πὸ πόλεως ἀβιαδηνῆς. ἀβίας

υἱὸς ῥοβοαμὶ τοῦ υἱοῦ σολομων
τος καὶ ἀνείλεν ἄνδρας δυνα-
τοὺς ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. ἄφ. ἄβι-
μέλεχ. κύριον ὁ καὶ υἱὸς γεδε-
ῶν ἐπάταξε τοὺς ἀδελφοὺς αὐ-
τοῦ ἐκ τῶν ἐλευθέρων. ἄνδρας
ὁ ἐπὶ λίθον ἄ. ἐξ ὧν οὐκ ἀπε-
λήφθη πλὴν ἰώθα μετὰ νεώ-
τερου διαδράντος. ἄβιος. ἀντι-
φῶν ὁ πολὺν βίον ἔχων. ὡσπερ
καὶ ὄμηρος τὸ ἄξυλον. ἄβιτος
κύριον ἄβιτος τὴν ἀσκητικὴν
καλύβην ἐδέξατο ἀβωνοτειχί-
της κύριον ἄβρέ. κύριον ἄβρη-
λιασός. καὶ ἄβρηλιος, κύριον.
ἄβριόρξ. κύριον. ἄβρέας. κύριον.
ἄβρογαστής. φράγγος ὅς κατὰ
ἄλκην σώματος καὶ θυμοῦ
τραχύτητα φλογοειδής ἦν. δεύ-
τερα τωριστής τυγχάνων βάν-
δωνος. ἄβροκόμας. οὗτος σατρά-
πης ἦν ἀρταξέρξου τοῦ βασιλέ-
ως περσῶν. ἄβυδκνός ἐπὶ συκο-
φάντου δὲ τὰ πλεῖστα ἢ λέξις
διὰ τὸ δοκεῖν σοι συκοφάντης
εἶναι τοὺς ἄβυδκνοὺς. ἄβρων.
φρῦξ ἢ ῥόδιος τραυματικός. ἄ-
βρός. ὁ κούφως βαίνων κατὰ
στέρκσιν τοῦ βάρους. παρά τὸ
βάρος. καὶ τὸ στερεῶν ^{καὶ} ἄλφα

ἄβαρος· καὶ συγχοπῆ, ἄβρος· τὸ
δὲ βάρος παρὰ τὸ βίον ἀίρεσθαι·
καὶ ἄβροεῖμονες οἱ λαμπροφόροι
καὶ ἀπαλαφόροι· ἀκρον γὰρ τὸ
λαμπρὸν καὶ κοῦφον καὶ τρυ-
φερόν· παρὰ τὸ ἄπτω· ἢ καστατέρη-
σιν τοῦ βάρους· ἄβροτάζομεν· κυρί-
ως ἐπὶ τῶν τοξοτῶν τοῦ βροτοῦ
ἀποτυχεῖν ὡς ἐν πολέμῳ· λέγεται
καὶ τὸ ἀπλῶς ἀποτυχεῖν, ἄβρο-
τάξω· ἄβροχίτων· τρυφερά φορῶν·
ἄβροτάτι· τρυφερότατι· ἄβρυ-
δος· πλῆθος ὑδάτων ἀπέραντον·
ἄβρότι ἢ γυξ· ἄβρυσσος· τόπος ἐν
θαλάσσῃ, ἀπύθμαντος· ἀπὸ τοῦ
δύω τοὺς πεισέρχομαι· βύω βύσω
βέβυκα· βεβυσα βύσσοι καὶ
ἄβρυσσος· ἀν' ἣ οὐδεὶς διέρχεται
διὰ τὸ βάθος· ἄβρυτάκη· ὑπότρι-
μα βαρβαρικὸν δρυμὶ κατα-
σκευαζόμενον διαπράσων
καὶ καρδάμων καὶ κόκκων
ροιάς καὶ ἐτέρων· ἄβραϊσ· πό-
λις λαμψάκων· ἄβρα ἢ
ἔνυια· ἄβαρος· πόλις ἄνυδρα·
ἄβρακίς· ἄβρίλη πόλις
ἐν τῷ ἰορδάνῃ· ἄβρα· ἢ οἰκίτριψ
καὶ περιχῆρα θεράπαινα· ἄβ-
δία ἢ θαλάσσα βρυκτὸν· τὸ
ἑκμέρους ἀκούων ἢ τὸ ἀγνύ-

στακτον ἀρακτον· ιερον ἢ ἀρακτον
τον ἦτον· ἔρκμον· ἀρέβαλον·
καθαρον· ἀρλεπτικμα· τὸ ἀ-
μάρτικμα· ἀρληχρον γαρ τὸ ἀ-
σθενές· λαμβάνεται δὲ καὶ ἐ-
πὶ τοῦ ἰσχυροῦ· οἷον ποτὲ μὲν
καταβάλλειν εἰς γῆν καὶ δύ-
νασθαι ἀναίρον· ποτὲ δὲ τὸ
καταβάλλεσθαι εἰς γῆν· ἀ-
γκμα τὸ προιον τοῦ δύω σι-
λέως τάγμα ἀβύρβυλον τὸ
ἀναχα χυτον· τὸ ἀπεκθές
ἀβροδιακίτον· πλούσιον δαψί-
λεις· εὐθηνούμενον ἀβασάνιστον
τὸ ἀνεξίτατον· τὸ ἀγύμνατον·
ἀβρικέτερον· ἀληθέτερον· ἀβρο-
τονον ἢ δοσβοτάνης· ἀβυρβη-
τον· πολὺ μάταιον· ἀγκύριον· πό-
λις ἰταλίας· ὁ πολίτης ἀγκύ-
ριος· ἢ ἀγκυρεῖς, ἀσσηντιεῖς,
ἢ ἀγκυριανός ὡς ἀδριανός·
ἀβρίξαι· τὸ ἀπὸ βορᾶς νυστά-
ξαι ἢ κοιμηθῆναι· ἀβροτάξω·
τὸ ἀμαρτάνω· ἀβακῆσαι· ἀγ-
νοῆσαι ἀμαρτῆσαι· ἀβακιζο-
μένων ἢ σὺλαζόντων μὴ φορυ-
βουμένων· ἀβλεμέως· ἀφρον-
τίστας· ἀβάλε· φεῦ· ἀβακέως·
ἀντι τοῦ ἢ σὺκῶς οὕτως ἢ
ῥωδιανός·

Ἀγάκλειτος ὁ ἀγαν ἐνδοξος·
ἀγανὸς ἐνδοξοὶ λαμπροὶ· ἀγακλε-
εῖς· ἀγαν ἐνδοξοὶ· ἀγανόφρων· πρα-
ότατος· ἀγάσυρτος· ἀκαθάκτος·
ἀγελαῖος· ἰδιῶται· ἀγροῖχοι· ἀ-
γέρωχος· ὑπερόπτης ὑβριστής
ὑπερίφανος· ἀκνωρ· ἀνθάδης
ὑπερήφανος ἀνδρείος· ἀγγελιο-
φόρος· ὁ πρέσβης ἢ ὁ ἐκδοχῆς
τραυματοφόρος· ἀγνός· ὁ καθα-
ρός· ἀγνῶς δὲ ὁ ἀγνώστος· καὶ
γνώτος· ἀγοραῖ-
ος· ὁ ἐν ἀγρῷ ἀναστρεφόμε-
νος· ἀγορκαὶ σύμβουλοι φρό-
νιμοι ἢ καὶ δημηγόροι· ἀγρονό-
μοι· οἱ ἐν ἀγρῷ διάγοντες· ἀ-
γραυλός ὁ ἐν ἀγρῷ νυκτερά-
ων ἀγύρτης· ὁ συρφετῶδης ὁ
ὄχλαγωγός ὄχυδαῖος ὁ ψά-
στης· ἀχεμάχοις τοῖς ἐγγίς
μαχομένοις· ἀτωγοὶ· οἱ ἀπάγον-
τες ὄδητοι· ἀγκυλομήτης· ὁ
σκολιάμου λινόμενος· ἀγα-
φός· φῶ' ὁ μόνος ὁ θῶ' γίνεται
δὲ καὶ ἄνθρωπος ἐξ ἐπιμελεί-
ας τῶν τρόπων· καὶ ὁ κατα-
μέθεξιν τοῦ ἀγατοῦ· καὶ ὁ
χωρὶς ἀιτίσεως ἀφθόνος
τὰ καλαρχεῖαζόμενος· ἀγα-
θοὶ ἐκ τοῦ ἀγάξω τὸ θαυμά-

ἄγω· ὁ μέλλων ἀγάσσω· ὁ
ἄγακται ἄγασμαι ἄγασται ἀ-
γαστός· ἀπὸ βολῆ τοῦ σ· καὶ
τροπῆ τοῦ τ̄ εἰς θ, ἀγασθός·
ὡς κρεμά· τὸ δὲ ἀγάζω
παρὰ τὸ ἀγῶ· καὶ ὡς σκε
σκεδάζω, οὕτως ἀγῶ ἀγάζω.
ἐκ τοῦ ἀγ ἄγαμαι
ἄγγελος· οὐσία νοερά ἀσώ-
ματος ἀντεξοίσιος θεῶ λειτουργ-
γοῦσαι χάριτι τὴν ἀθανασί-
αν ἐν τῇ φύσει εἰληφῆα· ἄγ-
γελοι· οὐσίαι νοεραὶ ἀντεξοί-
σιοι ἀεικίνητοι θεῶ λειτουργ-
γοῦσαι· ἢ δυνάμεις ἁγίαι ἀ-
ποτελλόμενοι παρὰ δια-
κονίας· ἁγίος ἁγίος ἐστίν, ὁ
φύσει ἁγιάζων καὶ οὐχ ἁγί-
αζόμενος· καταμέθεξιν καὶ
ὁ ἁγιαζόμενος λεγέται

· ἀγεννής· ὁ ἀνάκ-
δρος· ἀγαπκισμός· ἢ φιλαφρο-
σύον· ἀγαστόνος· πολυστένακ-
τος· ἀγαγκῆσι· προσκνές ἀ-
γαθῶς πράξ· ἀγέρατος ὁ
ἀτιμος· ἀγκυλοτόξους ἐπικα-
βυπῆτοξων ἔχοντας· ἀγκω-
νίσκοι· σκάκτι μωρκτικά· ἀ-
γλαότιμος· λαμπρῶς τετιμῆ-
μιος· ἀγλιμαχικαὶ συ ἀδην·

μαχόμενοι· ἀχίστροφος· ὁ ἐν
περίστροφος· ἀγκυροῖδης· ἀυθά-
δης· ἀγαστόρων· τῶν ὁμογάσ-
τρων ἢ τοι τῶν ἀδελφῶν· ὄντως
λυκόφρον· ἀγαλακτικῆς· οἱ ἀδελ-
φοὶ· οἰονεὶ· ὁμογάλακτες τινες·
ὄντες· ἀγανόις· προσκνέσι· ἀ-
πὸ τοῦ ἀγαν· καὶ τὸ ὄνεϊσθαι
ὄθεν καὶ ἀγανῆ· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀ-
γάλα το θαυμαλά· ἀγεσίλαα·
ἐπώνυμον τοῦ αἰδου· εἴρηται
τὸ ἄγον τοὺς λαίους·

ἀρχῶν γὰρ ἐπὶ τῶν
ἀτροῖνος· ὁ ἀμαθῆ ἀγραικος
δεῖ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ ἀυλιζόμενος·
ἀγάθαρχος· κύριον· ἢν δὲ ζωπῆ
ἐπιφανῆς εὐσκόμου· τὸ γε-
νο σάμιος· ἀγαθοκλῆς· οὗτος
ἐγένετο τύραννος· καὶ ὡς λέ-
γει τίμαχος κατὰ τὴν πρῶ-
τὴν κλικίαν κοινοπόρνος ἐ-
τοιμος τοῖς ἀκρατεστάτοις·
ἀγάθων· τραγικός ἢν διεβέβλη-
το δὲ ἐπὶ μαλακίαν· ἀγά-
λαστοί· οἱ μονογενεῖς ὄμα-
δεῖ τοὺς ἱε-
ρείων κοινῶν καὶ συγγε-
νεῖν· οἱ δὲ συντρόφους· ἀγαλα-
ματοποιοὶ· χειρουργοὶ ἀκρι-
βεῖς· ἀγαρμωτοφο· ἀγαλα-
ματα

ματα ἢ τοι τύπους τῶν νοθηδέων
τῶν φέρων ἐν ἑαυτῷ. οὕτως
φίλων. ἀγαμέδης. κύριον. καὶ
θελικόν, ἀγαμέδης. ἀγαστός,
θαυμαστός. ἀγαυρός. ὁ κομ-
ψός. οἱ δὲ κακός. ὑπὸ ἰωάννου
δὲ ἀπορος. ὑπὸ δὲ ἀττικῶν, τρι-
φρός. ἀγέλαος. παροξυτόκος ὁ
ἀμαθής. ἀγελαιός δὲ, ὁ ἐκ τῆς
ἀτέλης. ἀγέλιος οὗτος ἐπὶ οὐ-
κλέντος ἢ κωνσταντινοῦ πόλε-
ως ἐπίσκοπος, βίον ἀποστο-
λικῶν βίου. ἀνυπόδετος γὰρ δι-
όλου διήγεν. ἐν τῇ χιτῶνι ἐ-
κείχρητο. τὸ τοῦ ἐν ἅφουλάτῃ
τῶν ῥητόν. ἀτέροπτος. ὁ σπα-
νίας ἐρχόμενος. ἀγκτός. θαυ-
μαστός. ἀγκρηναῖος. ὄνος ἔθν
. ἀγελήτης βούς. ὁ ἐκ τῆς
ἀτέλης. ἀγελος. ὡς περ παρα-
τὸ εἶκω τὸ ὁμοίῳ, γίνεται ἰε-
κέλος, οὕτως καὶ παρα τὸ ἅ-
τω, ἢ ἄδελος καὶ ἀγγελος.
τὰ γοῦν παρ' αὐτῷ συγχείμε-
να, διὰ τοῦ ἐψιλοῦ ἢ οἶον
ἀρχάγγελος. ἀγέρωος. παρα-
τὸ αὐτῷ ἀυχόν. ἢ ὁ ἐν τιμος
καὶ ἀνορέιος. παρα τὸ αὐτῷ
χερουχέιν. ἀγάνωρ. ὅτε ἐπὶ
ἐπαίνου λαμβάνεται. ἢ

εὐαγγελίου

τοῦ ἀνδρείου· ἐτι δὲ καὶ ἄλ-
λως ὁ ἀγαθὸς ὑβριστικὸς
ἀνδρείας εἰς ὑβριν
ἐμπεπτωκώς· Ἀρχινοία ὀξύ-
της νοσὸς παραχρῆμα ἐνρετι-
κῶν τοῦ δέοντος· ἀγχιστῆναί
πυκναί· ἄπαντος
πρόθεσις ἐπὶ τῆ τοῦ Φιλονο-
μίου Φιλία καὶ τὸ προτιμᾶν
ἑαυτοῦ ἀεὶ ἀπόντα καὶ πα-
ρόντα τὸν ἠγαπεμένον· ἢ ἢ
τῶν ἀγῶν πρὸς ἀλλήλοις συμ-
φυχία· ἀγάπη τῷ ἀπόθεσος
παντοίας ἐννοίας πρὸς μόνον
τὸν ποτούμενον ἀτενίζουσα καὶ
ἐκεῖ ἀσχολουμένη· ἀγνώπιος
εὐοφθάλμον ἀγαρεία· ἢ ἀ-
καύσιος καὶ ἐκ βίας γιομ
ὑπερσεία ἀγγελία φήμη
ἀγιοτήτα καθαρότης ἀγιο-
σύνη· ποτε δὲ καὶ ἢ ἀκαθαρ-
σία, ἀγρᾶ· ἢ ἢ ἀγυαί ρῆς
μασι ἀμφοδῶν· ἀγχιστεία συτ-
γένεια· ἀιοτῆ ἢ παντός ἀ-
γους καὶ παντελής
καὶ πάντῃ ἀχραντος· κα-
θαρότης παντός
μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πᾶσι
ἀγαθοεργία προθυμία ἔργου
ἀγαθου· ἀγχιθυροὶ ὡς σαυῆ

τις τινὲς θύραι αὐτ' ἄλλης
τῆ ἀδελφίας εἰς ἄλλ' εἰσάγου-
σαι· ἀγλιφες αἱ κεφαλαὶ τῶν
σκορόδων· ἀγανακτικὸς· βάρος
ἄχθος· ἀγκασ τὰς ἀγγάλας·
ἀγκαλίδα· μερίδα· ἢ δρατ-
μ· ἀγκύλη τοῦ ἐπιθεντοῦ
γόνατος· ἀγνοια· διάξουξισ τῶν
ἐγνωκότων καὶ ἐγνωσμίαν·
ἢ τῶν κατὰ

ἀναίρεσις νοούντων καὶ νο-
ουμένων· ἀγωνία· φόβος πτώ-
σεως ἢ ἥττης· ἀτωγ ἢ παί-
δευσις· ἀγκύλη τοῦ ἀγκυ-
νος ἢ καμψία ἀγκοῖνη ἢ
ἀγκάλη·

Ἀγάλματα· ξόανα ἀνδριάν-
της παρὰ τὸ ἀγάλλω τοῦ-
τον παρὰ τὸ ἀγλαόν· τούτο
παρὰ τὸ ἀγλή· ἀταυριάμα·
περὶ τὸ γαίω τὸ γαυριῶ, γί-
νεται γαῦρο· τρο εἰς ὄ-
ως κλαίω κλαύσω καὶ ως
ἐπὶ τὰ σειτουᾶ· ἀγαυρός καὶ
γαυριᾶν, τὸ μέγας ἐπαί-
ρισθαι· ἀγγείων· ἀπὸ τοῦ ἀγον
δι' ἑαυτοῦ καὶ φέρον τὶ· ἀγ-
κύλον· ἐπὶ καμπ· ἀγλαόν·
λαμπρόν· ἀγριωπὸν· τὸ ἀγριοφ-
θαλμον· ἀγχώμαλον· ἰσόπεδον

ἀγωγιμῶν· Φορτίων βροσπασί-
μένων· ἀγαθόν· ὅν πάντων ἐπι-
έται· καὶ ἀγαθόν ἐστὶ, τὸ δι'
ἑαυτοῦ φύσει ἀνατρεχτικόν· ἀ-
γεύων ὅν κατ' οὐσίῳ ὑπαρ-
χόντος οὐδὲν προσεπινοεῖται
τῶν ὄντων· ἀγία τὰ τοῦ
καταπετάσματος ἀγίωνητῶν ἐκ-
τός τοῦ κατὰ πετάσματος·
ἀγκυα· οἱ φαραγγώδεις καὶ
ἀγκωνοειδῆς τόποι καὶ κῆλοι
καὶ καταδύσεις ἔχοντες· ἀγκι-
στρον παρά τὸ ἀτῶ ἀγκι-
στρον καὶ ἀγκιστρον· ἀγκύρι-
ον· τὸ μὴ Γκράσκων· ἀγκύρι-
ον· πόλις ταλίας ἀγάννιφαν·
τὸ λίαν λιονιδόμενον ὄρος·
οὕτως ὄμβρος· ἀγανον τὸ φρυ-
γανώδες ξύλον καὶ ἔτοιμον·
κατεαγῆναι· ἀγκιστροφῶν τὸ
εὐθέως στρεφόμενον· ἀγαλλί-
αμα· ποίημα

ἀγρετὰ λεπτὰ· ἀγκύριον πα-
ραθάλασσον· ἀγκυμολον· τὸ
μετ' ὀλίγον ἔγγυς· ἀγκυλον· τὸ
σκολιον καὶ τὸ περιφερὲς
σχῆμα· ὡς τὸ ἀγκυλ' τόξα καὶ
τὸ ἰσχυρὸν, ὡς τὸ ἀγκυλι-
ἄρμα

συνατ

συναθροισει· ἄτον ἐπὶ ἐμψύ-
χων φέρον ἐπὶ ἀψύχων· ἀ-
γκόχασ· ἠνεκες παρ' οὐδενί
εὐρίσκειται τῶν ἀκριβῶν, ἀ-
γκόχασ· ἀλλ' ἐν ἐπιστόδι
φιλίτογον τοῦ μακεδονας· οἱ
δοκιμοὶ δὲ περὶ τοῦ διάλεξ-
τον, ἠχα· σὴνῆχα· ἐξήχας λέ-
γουσιν· ἀγιάσασ· ἐντρεπίσαν·
τε· ἀγνυται· κλάσται· ἀγρυ-
τεῖ ὑβρίσει· ἀχει· πύγει· ἀγ-
χονῆσαι· πνίξαι· ἀπασχωνί-
σαι δέ, ἰώται, ἀγινῶ φέρω·
ἀγνυμέων συντριβομένων·
ἀγασάμενοι· θαυμάσαντες·
ἀγγεῖλαι κύριως ^{τὸ} διὰ λόγων
κελεύειν· ἀγῆλαι· τιμῆσαι·
ἀγρει ἀντιτῶν ἀγε δὴ ζῶντας
ἀγαπᾶν· ὅπερ ἔστιν ἐξ ἀγάπ-
κος λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀρ-
κείσθαι ἄτον ἀφο-
ρῆσατε· ἀγορεύων· δὴμγόρων·
ἀγρίκεσται· πικραίνεται· ἀ-
προμένων· συγκτμένων· συνη-
θροισμένων· ἀγασάμιος· φθο-
μῆσαι· ἀγκλεύειν· σώσειν·
ἀγῆλαι· κοσμῆσαι· τιμῆσαι·
ἀναθεῖναι· εἰς ἀγασσι καὶ
χαρὰν ἀγαπῶν· ἀγασθήτω·
ἀντιδοξασθήτω· γενναῖς ἀναν-

δρος· ἀγγελιδόν· ἢ θροισμὶ δὲ·
κην ἀγγέλης· ἀχει· πλησίον· ἀστρά-
κως· ἀμαθῶς ἀγνωμότως· ἀνο-
κτως· ἀδελφῆς·
ὁ ἀφορος· ἀδελφούς· ὁ ἀνεψίος·
ἰστέον ὅτι τὰ εἰς δὸνς ληγον-
τα, εἰς οὗ ἔχει τὴν γενικὴν·
δὸν δ' ἀδελφιδούς τοῦ ἀδελ-
φιδού ὁ θυγατρίδας τοῦ θυγα-
τρίδου· γέγονε δὲ ἀπὸ τοῦ θυγα-
τρίδως καὶ ἀδελφίδεος κα-
τὰ κράσιν· ὄνχ' ἄς τινες λέ-
γουσι τὸ ἐν ἀντίον ἀπὸ τοῦ ἀ-
δελφιδού ἀδελφίδεος· οὐδέ ποτε
τὰρ εὐθεία διαλύεται· τὸ γὰρ
εἰς ἑλεῖς, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ
ε· πρὸς δὲ τοὺς λέγοντας ὅτι
εἰγένομε τὸ ἀδελφιδούς καὶ
θυγατρίδούς ἀπὸ τοῦ ἀδελφίδε-
ος ἔδ' εὐνεσθαι, λέγομεν·
ὅτι πρὸς π χαρακτῆρα τῶν
εἰς οὗς ἀπλῶν περιέχονται· ἀδ-
διδάγτος· γατρίμαρτος πολυφά-
γος ἀθρόως ἐσθίων· ἀδιάκριτος·
ἀδιαχώριτος· λέγεται δὲ καὶ
ἐπὶ τῶν μὴ γνωσκόντων τὰ
δέοντα, ἢ ἀφρόως φλυαροῦν-
των· ἀδρος· πλούσιος· ἀδης χω-
ρὶς ἀφεγγές καὶ σκοτου
αἰωνίου πεπληρομένον· ἀδές·

κατος· ὁ μὴ δεχόμενος, πρόσω-
πα ἢ δῶρα· παρὰ τὸ δεῖχον δέ-
δειγμα· δεκαστός καὶ ἀδέκα-
στος· ἀδακίμων· ἀπειρος· ἀπὸ
τοῦ δαίω τὸ μανθάνω δασῶ
δακίω δακίμων· καὶ ἀδακί-
μων· ἀδενκέος· πικρῶν ἀπει-
κότος ἀδεκάτεντος· ὁ ἀτη-
ώητος· ἀδάμας· γένοιτο δῆρον
ἀθεαυστον· ἀδόκιμοι· ἀπόβλη-
τοι· ἀδοδιξ μέτροον τετρασε-
χόινον· ἀδράφαξις
ἀτρίον· ἀδρακίς· ἀνισχυρός· ὁ
μὴ δυνάμενος πράξαι τι· ἀ-
δερκίς καὶ ἀδρακίς ὁ τυ-
φλὸς ἀδελφούς λέγεται ἢ
μῆτερα καὶ μετὰ τοῦ ᾱ τοῦ
δ̄ τοῦ ὁμοῦ τίεται ἀδελφός·
οἰοεὶ ὁμοδελφός τις ὢν ἐκ
τῆς αὐτῆς δελφύος·

Ἀδιαφορία ἀμέλει ἀχωρής
παρὰ τὴν κήσας· ἀδικία· ἐξ πα-
ροπτικῆ τοῦ δικαίου· ἢ κίνη-
σις ἐν τῷ αὐτῷ πολυχρόν
θυμῷ καὶ ἐπιθυμί τοῦ μενον-
τοῖς παροῖσιν ὀργιζομένου τῆς
θεῶν ἐφιεμένης τῶν μὴ παρόν-
των· ἀδειάς εἶδος ἐσχάρας ἀ-
δράστεια· μεταξὺ πριάμου
καὶ τοῦ παρείου· ἀδιμήτιν

ἀδάμαστον· ἀδοκμονία· συνθρα-
πότης ψυχῆς ἢ διάθεσις ἐπὶ
ἀποτυχία τινος τῶν ποδουμέ-
νων τινομένου· ἀδεια· ἀφοβία·
αὐδία· ἀδελφιξία· ἢ κοινω-
νία· καὶ ἀδελφόν τὸ κοινόν·
ἀδμελίδες· αἰ δούλαι·
Ἀδελφὰ· ὅμοια· ἀδερκῆς· ἀο-
ρατ· ἀδῆριτ· ἀμαχον ἀπολεί-
μετον· ἀφιλονείκετον· ἀδιάφρω-
τον· ἀσκημον· ἀτρανότων· ἀδύτον
τὸ ἀπόκρυφον μέρος τοῦ ἱεροῦ·
ἢ λαιον· ἀδιάστατον· ἀχώ-
ριστον· ἀδέψκτον· ὠμόν· ἀνέργα-
στον· ἀδιάσκευον· ἀνεπιμ-
ᾶκοσμητον· ἀδελῆς· ὕγιες· ἀ-
δηνόν· οἰκυτρὸν· λεπτόν· ἢ τὸ πυκ-
νόν· καὶ τὸ συνετόν· ἀδοξον· εὐ-
χος· ἀτιμον· καύχημα· ἀδρον·
δραψιλῆς μετὰ πλούσιον· ἀδί-
οπον· ἀναρχον καὶ ἀφύλακ-
τον· διόποι γὰρ λέγον· οἱ τῆς
νεῶς φύλακες·
Ἀδολεσχῆσαι ἢ δὲ τὸ φιλοσο-
φον ὡς τὸ, δὲ δὲ δούλος σου ἢ
δολέσχειας τὰς δικαίωμα-
σίσεις καὶ τὸ παίδω· ὡς τὸ
ἐξῆλθειν ἰακῶ ἀδολεσχῆ-
σαι εἰς τὸ παιδίον καὶ τὸ φλυ-
ἀρεῖς· ὡς τὸ ἀδολεσχῆσαι ἀνέ-

ἀερίπους· ὁ εἰς ὄψος αἴρων
τοὺς πόδας· ἀεικέλιος· ἀπρεπής·
ἀερίμων· ὄρος κατὰ τὴν παλαι-
στυνήν· ἐφ' ὧχιώϊ πολλὴ συ-
νάγεται ἀφ' ἧς ἀτμοὶ ἀναδύ-
δόμενοι καὶ τοῦ ἀέρα τοῦ ὑπε-
ράνω τῶν ὄρεων τῆς σιῶν πα-
χυνόντης ὄροσον ἀποτελοῦσιν
ἐνθέρει·

Ἀειλογία πολυλογία· ἀέλλα·
ἡ πνοή· ἀερία· ἡ αἰγυπτος· ἀετα-
σία ἡ λύπη· ἀειγλίνκσι· τὸ δι-
κνεκέσι ρυπαρίαις· ἀετίγεννα·
πόλις· ἀεικίας ἡ ἀπρέπεια ἡ
ὑαρις· ἀέλλαϊ πνοαὶ ἀνέμων
συστροφαί· ἀέλλας· ἀνέμους·
καὶ ἀτακτα πνεύματα καὶ
καταγίδας· ἡ τὰς μεγάλας συ-
στροφάς· ἀεινεφίς· ἡ τυφλωσὶ
ἀερίπους ταχυτά·

Ἀεικέλις· ἀπρεπὲς ἀειθαλές·
τὸ ἀεὶ θάλλον ἀείρρυτον τὸ
ἀεὶ ῥεόν ἀερκτον· τὸ ἀφρακ-
τον· ἀερόεν· μεγασκοτεῖ· ἀε-
εκκλία· οὐκ εἰρηναίαν οὐδέ·
ἡ σύχαι· ἀλλὰ ταραχώδη· ἀε-
εἰλα, τὰ πολίσκια χωρία·
καταστέρησιν τῆς ἑλῆς· ἀει-
δελον ἀφανές· εἶδω τὸ γινώσκω
εἰ ἔω ἀντι παρακείται τὸ
εἶδω

οἶδα· αὐτώματα· στεγάσματα
ἀειγυβενεῖ· ἀκούσατε ῥωμαί-
οι·

Ἄεθλεύειν· ἀγωνίζεσθαι· ἀεί-
ρας· κουφίς· παρά βροχά-
σας· ἀεροβαττον· εἰς τὸν ἄερα
βαίνον· ἀείδω· τὸ λέγω· ἀέξει·
ἀεικίσουσιν· ὑβρίσουσιν· ἀ-
πεων οὐκ ἐλπίζων· ἀερέθου-
αῖρονται· ἄεω τὸ πᾶν ἀέν-
τες· πνεύοντες· ἀεράζειν· βρα-
στάζειν ἀείλλοντω πένειν
καὶ ἀπατάν· ἀεικίξει· ἀπολα-
λύνει φθείρ· οἶον δὲ ἀντι-
ἀεικίζεται·

Ἄελπος ἀνελπίστων· ἀεν-
νάως δ' ἀείνασων καὶ ῥέων·
ὁ δὲ ἰουστινιανός ὡς περ πο-
ταμὸς ἀένναος ἐδκού τοὺς
ὑπὸ κούους·

Ἄελκοι· ἀτιμοὶ· ἀλύγες μονά-
ζοντες ἢ εὐφεία ὁ ἀλύξ· ἀλύ-
μοι καθαροὶ ἀτυφοὶ· ἢ ἐπαρ-
σιν μὴ ἔχοντες· τὸ γὰρ ἀλύ-
μον οὐχ' ὑψοῦται· ἀέκν· ὁ-
πύγων κατὰ φρίγας· ἀλείρον·
ἀλώστου ἢ πολυζώστου·

Ἄεαλέκν κατὰ ξερκν· ἀέκμι-
θρον· ἢ τοὶ ἀέκμιον·

Ἄελκόμεν μέλαν· ἀτείρον· ἀ-

ποικιλτον· τείρον γάρ τὸ ποικίλον ἢ τὸ ἀχρωστον·
ἄλω· τόξη· ραίνα· ἄλω· τὸ σέβουμαι· ἀλείν· τὸ στόμα ἀθρόως
πρὸς ἀτκῆς ἀδιαλείπως· ἀεκτῶς· σεβαστῶς· ἀεκμῖως· ἀβλαβῶς·

Ἄκρ· ὅν πάσαι αἰ κινκῶσις κατὰ φύσιν εἰσὶν· ἄκρ δὲ ἐστὶ στοιχείον λεπτότατον· ὑγρὸν τε καὶ θερμὸν· τοῦ πρῶτον βαρύτερον τῆς δὲ γῆς καὶ τῶν ὑδάτων· κούφοτερον ἀναπνοῆς καὶ ἐμφωνήσεως αἰτίον· ἀχρωμάτιστον· ἦτοι ἐκ φύσεως χρῶμα μὴ κεκτκμένον· διειδές· διαφανές· φωτὸς γάρ ἐστὶ δεκτικόν καὶ ταῖς τρισὶν αἰσθήσεσιν ἡμῶν διακονῶν· δι' αὐτοῦ γάρ ὁ ῥῶμεν· ἀκούομεν καὶ οσφραϊνόμεθα· δεκτικὸν ἀέλψεως τε καὶ ψύξεως· ξηρότατός τε καὶ ὑγρότατος· ὅν πάσαι αἰ κατὰ τὸ ποικιλῶσις ἐστὶν· ἀνω· καὶ τῶν ἔσω· ἔξω· δουξία· ἀριτερά· καὶ ἡ κυκλοφορικὴ κίνησις οἴκοθεν μὴ κεκτκμένη τὸ φῶς· ἀλλ' ἐπὶ κλίουκαὶ σεληνῆς καὶ ἀστρῶν· καὶ πυρὸς φωτιζόμενος

ζόμενος· καὶ τούτῳ ἐστὶν ὁ εἶ-
πεν ἢ γραφὴ ὅτι σκότος ἢ
ἐπᾶνω τῆς ἀβύσσου· θέλουσα
δείξαι ὡς ὅτι οἰκοθεν ὁ ἀήρ
τὸ φῶς κέκεκται· ἀλλὰ ἀλ-
λη τίς ἐστὶν οὐσία τοῦ φω-
τός· ἀκνόβαρμος· ὁ χαλκοπῶ-
γων· ἀκτος· ὁ ἀκόρετος· ἀκτος·
ὁ ἀνεμος, αἰτίας δὲ ὁ ὀφθαλμι-
κός ἰσθῆς· αἰτίας δὲ ὁ ψίλος
ἀκαίρατος ὁ ἀκίτητος·

ἄκρονον· ἐλαφρόν· ἀκροβύλον·
ἀκροβύλον· ἀκρον τὸ πολὺν κα-
ταπνεύμενον· ἀκμα τὸ πνο-
κὴν φερόν· ἀκμας τὸ ἠκονήμε-
νον ξίφος· ἀκμας τὸ ἀκρον τὸ
λαμπρόν ἀκμας· ἀνεύφρακτον·
ἄκμας· ὑπὸ ἀνέμων καταπ-
νεύμενος·

ἄκμας ἄφοβος αἰθεσμος·
ἀνόμος· ἀθέλιμος· ὀκακός ἀ-
θίγανος ὁ ἀρετικός· ἀθεῶς·
ἀναίτιος· ἀθηρητικός· τὸ ληκ-
μάτως· ἀθέρες· εἰδοσπέρμα-
τος· ἀθέριστος· ἀφρόντιστος·
ἀθλιος· ὁ ἐν ἀγωνίᾳ καὶ θρη-
νῶν καὶ μὴ δολῶς ἀνε-
στιν ἔχων· ἀθλοθετῆρα ἀγω-
νοθέτην· ἀθλος· τὸ ἀγώνισμα
καὶ ὁ πόνος· ἀθρακτος· ἀτάξ

ραχος· ἀθυρονόμοι· ὡς ἔτυχε
τοῖς νόμοις χρώμενοι· ἀθως·
ακρωτήριον θράκης· ἀθως
σκιᾶδειλα μνίας βοός· βοῦς
γὰρ ἰδρύεται ἐν τῇ λήμνῃ·
ἄθρηκ· εἶδος μελίσοκς ἀθυ-
ρογλωττία· ἢ Φλυαρία· ἀθε-
σίαν παράβασιν· ἀθύναστε
καὶ εἰς ἀθύνας· ἀθύνηθεν ἐξ
ἀθύνων· ἀθλίωτης· ἢ ἐν τοῖς
λυπηροῖς καὶ ἀβουλῆτοις
πάθεσι ταλαιπωρία· ἀθάρρα·
ἄλευρον ψυμέναν· ἀθωνίς·
πόλις ἀθριβίς πόλις αἰγύπτου·

ἄθέρμητον· ἀδίκον· ἀθώπατον·
ἀκολάκιστον ἀθυρμα· παίγι-
νον· ἀθκλωτον· σκληρόν ἀδα-
μαστον ἀνδρῶδες· ἀθρέμβο-
λα ὄργανα τιμωρτικὰ ἀρθροῖς
ὡς εἶκεν ἐμβαλλόμενα ἐδία-
στῶντα καὶ πλίτλοντα· ἀθίσ-
βατον πολὺ ἀθυκτον ἀπρόσ·
ψανστον καθαρόν ἀμόλυnton·
ἀθρίμματα δῶρα πεμπόμενα
ταῖς γεγεμμέναις· ἀθρόα ὁ-
μοῦ πάντα ἀθρήνιον· ὁμοουσῶν
τόπος· ἀθροισμα σάρεομα·

θέρισον ἀποδοκίμασον ἀθέρω-
σει ἀθρυπνεῖ· ἀθεριζεῖν· τὸ ἐκ

ρίπτειν

ρίπτειν καὶ ἀποβάλλον ἀπὸ με-
ταφορᾶς τῶν ἀτέρων τῶν μὴ
δυναμένων φερίζεσθαι καρπῶν.
οἱ γὰρ λιπεμῶντες, ἐκρίπτουσι
τοὺς ἀτέρας τοῦ τέστι τὰ ἄ-
χυρα ἀτελδεταί. δικθεῖται ἄ-
θρῶν τὸ μετ' ἐπιτάσεως θεώ-
ρον ἀθρῶσας θεωρῶσας ἰδῶν.
ἀθροῖσας συναθροῖσας ἀθρεί-
βλεπεῖ θεωρῶσον νόσον ἀθρεί-
οντες ἰδῶν ἐπιθυμοῦντες ἀθυ-
μοῦσι λυπῶνται ἀθυροστομεί-
βλασφικμεί ἀθύρον παίζειν.
ἄθροον καὶ ἀθρῶσ ἀντιτοῦ
ἐξαίφνης ἀθροι ὁ μῶν ἀθρεί.
χωρίσθω ἀθανμαστί χωρὶς
θαύματος ἀτε ἀντὶ τοῦ εἶθε ἄ-
θεωρατί χωρὶς θεωρίας ἀθροί-
ζω ἐκ τοῦ θρῶν ὁ ἄθρον τον
θόρυβον γίνεται θροίζω καὶ κα-
τὰ συνκίρεις καὶ μετὰ τοῦ ἐ-
πιτατικῶ ἄ, ἀθροίζω.
ἄνως λόγος παροιμιώδης ἀί-
σεμνῆται οἱ ἀγωνοθέται αἰῶν.
τὸ συμπαρεκτεινόμενον τοῖς
ῶσιν οἷόν τι χρονικὸν κίνημα
καὶ διάστημα ἀισχροκερδῆς.
ὁ ἐνεκεν τοῦ κερδοῦσαι, εἰς
ἀισχρὰ ἔργα ἑαυτοῦ ἐμψάχ-
λειν ἀιδήμοναι ἀξίον ἀιδῶ

αἰσχος νέος ἀπμάτων αἰσθη
νας λαμπροῦ πυροειδεῖς αἰλι
νος ὄφρηνος καὶ εἶδος βοτάνης
αἰών σύστημα φυσικὸν ἐκ
σωμάτων ποικίλων λογικὰ
διάφορα περὶ ἔχων τῆς τοῦ
φύ γνώσεως ἐνεκα αἰλιος ὁ
σύνταξρος αἰμύλος ὁ ἀπατεωρ
αἰμοβόρος ὁ ἐσθίω νάιμα αἰ
πόλος ὁ αἰγονόμος παρὰ τὸ αἰ
πος τὸ ὑψος καὶ τὸ ἀκρωτός
αἰχμητής μαχητής πολεμι
στής αἰών ζωὴ ἢ συμπερίλη
χρονων πολλῶν παρὰ τὸ
αἰείων αἰδωλος ὁ θραοῖς αἰ
γιαλός ὁ ψαμμώδης
αἰγυπιος εἶδος αἰετοῦ οἰδεον
τὸν γύπα αἰγινίτης τὸ πικόν
αἰαγρος ζῶαν καὶ αἰγαγρος
αἰάος ὁ σύνταμβρος αἰαψος
ὁ ποικίλος αἰγίθαλος πτηνόν
αἰδκλος ὁ αφανής αἰείδελος
δε αἰδιφρων ὁ αἰ
σχυντη αἰδρις ὁ ἀπειροσει
καὶ κλη αἰδρεως αἰερχος ὁ
τῆς δάφνης κλαῖδος ἐέσχος
δε ὁ ἐσχάτος τὰ δύο ψαλα
αἰκουλοι ἄεθνος αἰμος ὄρος
αἰετός ὁ αἰετός καὶ
παρὰ τὸ αἰίσσειν αἰετός αἰθο
πα μέλανα

